

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Ialovciuc Elena,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Ialovciuc împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare terț Primarul General al municipiului Chișinău privind contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva încheierii din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 3r-209/26
NR. PIGD 2-22060752-01-3r-13082026)

Termenul de exercitare a căii de atac recursul
--

Judecătoria Chișinău, sediul Central, jud. V. Ciumac
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

30 septembrie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Ialovciuc Elena,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 03 mai 2022, Elena Ialovciuc a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, terț Primarul General al mun. Chișinău privind anularea Scrisorii pentru Informare nr. 21/02 din 28.01.2022 către Direcția Generală Arhitectura, Urbanism și Relații Funciare, Consiliul municipal Chișinău privire la obligarea eliberării certificatului de urbanism pentru proiectarea și construirea unei case de locuit sau casă comercială, cu obligarea eliberării Certificatului de urbanism pentru proiectarea și construirea unei case de locuit sau casă comercială pe teren privat care sunt în apropiere.

2. Prin hotărârea din 13 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins acțiunea depusă de Elena Ialovciuc împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare terț Primarul General al municipiului Chișinău privind contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ, ca neîntemeiată.

3. La 28 ianuarie 2026, Ialovciuc Elena a declarat apel, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 decembrie 2024.

4. Prin încheierea din 23 aprilie 2026, a Curții de Apel Centru a fost respinsă ca neîntemeiată cererea Elenei Ialovciuc cu privire la repunerea în termen a cererii de apel și s-a declarat inadmisibil apelul depus de Ialovciuc Elena împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 decembrie 2024, pe motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin. (1).

5. La 22 iulie 2026, Ialovciuc Elena, a declarat recurs împotriva încheierii din 23 aprilie 2026, a Curții de Apel Centru, solicitând casarea încheierii instanței de apel cu repunerea în termenul de declarare a apelului și remiterea cauzei Curții de Apel Centru pentru examinarea apelului în fond.

6. Totodată a indicat că, cu încheierea din 23 aprilie 2026, a Curții de Apel Centru a făcut cunoștință la 22 iulie 2026, accesînd Portalul Național al Instanțelor de judecată, respectiv termenul de contestare cu recurs urmează a fi calculat începînd cu 22 iulie 2026.

7. În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, menționînd că inadmisibilitatea apelului s-a bazat pe o omisiune procedurală cauzată de neinformarea corespunzătoare a recurente/reclamantei privind ședința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 decembrie 2024.

8. Astfel, consideră recurenta că, în lipsa unei notificări efective, deși a indicat și adresa electronică, instanța a manifestat un formalism excesiv, prin ce i-a încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil (art. 6 CEDO) și dreptul de proprietate (art. 1 din Protocolul nr. 1 CEDO).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

9. Art. 191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ reglementează că

„ Curtea Supremă de Justiție soluționează: b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel”.

10. Conform art. 24 alin.(1) din Codul administrativ

„ Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți”.

11. Conform art. 65 din Codul administrativ

„ Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.

Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acțiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepția cazului cînd acest lucru nu a fost posibil pînă la expirarea termenului de un an ca urmare a forței majore.

Persoanele interesate pot contesta actul/refuzul autorității publice de repunere în termen cu acțiune în contencios administrativ numai odată cu fondul.

Repunerea în termen nu se permite în cazurile excluse prin lege”.

12. Conform art. 96 alin. (1) din Codul administrativ

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură;”.

13. Art. 97 alin. (3) lit. d) din Codul administrativ stipulează:

„Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate”.

14. Art. art. 110¹ alin. (1) Cod administrativ:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.”

15. Art. 241 alin. 3 din Codul administrativ reprezintă o normă de trimitere și prevede că:

„Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva”.

16. Art. 236 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ reglementează cazurile în care apelul se declară inadmisibil, prevederi aplicabile și procedurii de recurs asupra încheierilor judecătorești. Astfel:

„Apelul se declară inadmisibil în special când: apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1)”.

17. Art. 242 din Codul administrativ reglementează că

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul”.

18. Conform art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ

„Examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: a) declară recursul inadmisibil;”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

19. Din interpretarea corectă a prevederii legale enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

20. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 23 aprilie 2026 și a fost notificată, prin intermediul poștei electronice, recurente/apelantei, Ialovciuc Elena, la adresa electronică indicată în cererea de apel – [XXXXX](#), la data de 12 mai 2026 (f.d. 211).

21. Completul menționează că, data recepționării corespondenței nu trebuie confundată cu data verificării poștei electronice de către destinatar, iar utilizând în procesul de comunicare cu instanța, adresa electronică, partea are obligația pozitivă de a verifica conținutul cutiei sale poștale.

22. Astfel, este cert că termenul pentru depunerea cererii de recurs a început să curgă la 13 mai 2026, ziua imediat următoare zilei în care încheierea a fost notificată, și a expirat la 27 mai 2026 (miercuri-zi lucrătoare).

23. Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului este imputabil recurente, care, având cunoștință despre modalitatea de comunicare utilizată în cauză, avea obligația de a manifesta diligența necesară în exercitarea drepturilor sale procesuale.

24. În general, stabilirea bazei legale a unei acțiuni de către instanță și termenele-limită pentru introducerea unei acțiuni se numără printre limitările permise ale dreptului de acces la o instanță, cu condiția ca acestea să nu restricționeze accesul unei persoane la un tribunal de o manieră care îi afectează chiar esența dreptului sau când nu urmăresc un scop legitim ori nu există o relație rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie atins (a se vedea spre exemplu cauza Perez de Rada Cavanilles vs. Spania, hotărâre din 28 octombrie 1998, §§ 43-44).

25. Jurisprudența CtEDO reiterează obligația părții de a lua măsurile necesare pentru protecția drepturilor sale de acces la justiție, inclusiv prin manifestarea diligenței în exercitarea drepturilor sale procedurale și a interesului față de soarta dosarului vizat (cauza van Harn vs. Germania, hotărâre din 11 septembrie 2007, cauza Pîrnău ș.a. vs. Republica Moldova, hotărâre din 31 ianuarie 2012 și cauza SA Universul vs. Republica Moldova, hotărâre din 10 iulie 2012).

26. La caz, este notabil că certitudinea legală impusă regulilor procedurii de contencios administrativ, în calitate de condiție *sine qua non* a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurentului, cât și ale intimatului, astfel încât instanța de contencios administrativ, nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură, în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

27. Corelând circumstanțele faptice constatate și expuse supra cu normele legale precitate, instanța de recurs concluzionează că, la depunerea recursului împotriva încheierii din 23 aprilie 2026 a Curții de Apel Centru, Ialovciuc Elena, nu a respectat prevederile art. 242 din Codul administrativ.

28. Totodată, Completul de judecată reține că recurenta nu a solicitat repunerea în termenul de depunere a recursului și nu a invocat existența unor motive independente de voința sa care să fi împiedicat exercitarea în termen a căii de atac.

29. În atare circumstanțe, soluția de declarare a recursului depus de Ialovciuc Elena, drept inadmisibil, este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice.

30. Astfel, conducându-se de prevederile art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul declarat de către Ialovciuc Elena.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu